

en. Hviledag for Fotograferne. Det forekommer mig nu fuldstændig rigtigt, at den højtærede Minister, naar han har ment, at Fotografernes Interesser krævede, at man hjalp dem til en saadan Hviledag, da har forelagt et saadant Forslag. Det, at der fremkommer Indvendinger derimod fra nogle Fotografer, tror jeg heller ikke skal gøre os betænkelige ved at søge Forslaget fremmet, men vi skulle søge at finde Midler til, at Fotografernes Interesser i de Lokalteter, hvor de vilde blive brøstholdne ved de foreslaaede Regler, blive varetagne ved Tilsætning af andre Regler, Modifikationer, som vi kunne tænke os, at begge Parter kunne være tjente med. Jeg tror ikke, det vilde være umuligt at finde saadanne.

Jeg tillader mig at benytte dette Lovforslag til at omtale et andet Punkt vedrørende Helligdagslovgivningen. Medens her foreslaas et Tillæg paa et specielt Punkt, have vi set offentlig fremkomme et Krav paa Tillæg til Helligdagslovgivningen paa et andet Punkt. Det er nemlig fra den Kommission angaaende det kongelige Teater, som blev nedsat i 1893, og hvis Betænkning er kommen til at foreligge Offentligheden i dette Efteraar, saa at mange ærede Medlemmer ville kende dens Indhold. De ville vistnok deri have set med Interesse, at Kommissionen allerede paa et tidligt Stadium af sine Arbejder har beskæftiget sig med Tanken om Eftermiddagsforestillinger paa det kongelige Teater til nedsatte Priser, noget nyt i vor Teaterdrift, anbefalelsesværdigt uden Tvivl af to Grunde, der begge ere gode, nemlig først den, at Foranstaltningen stiler paa at drage Folk, der ellers ikke faar Nytte af det kongelige Teaters gode Forestillinger, ind i Kredsen af dem, der faa Nytte deraf, og dernæst den, at Foranstaltningen vil give det kongelige Teater en forøget Indtægt. Begge Hensyn fortjene i høj Grad Billigelse og vil ventelig her i Tinget ogsaa finde det. Det kongelige Teaters Direktion har jo allerede forsøgsvis iværksat saadanne Forestillinger, og ærede Medlemmer ville have set, at der om Søndagen ret jævnlig gives Eftermiddagsforestillinger. Man møder imidlertid her en væsentlig Hindring i Helligdagslovgivningen, idet Bestemmelsen i Loven af 1876 om offentlige Forlystelser anses for at være til Hinder for, at det kongelige Teater kan begynde Forestillingerne før Kl. 4. Naar Forestillingen først begynder ved den Tid, kan der vel gives Smaa Ting, men de store værdifulde Ting, som udgøre Teaterreper-

toirets egentlige Kærne, og som man netop maatte ønske, at de Kredse, der skulde søge Eftermiddagsforestillingerne, fik godt af, kan man ikke give, thi de kræve længere Tid. De store Helafstensstykker tage i Reglen 3 Timer eller mere, og naar man begynder paa Opførelsen af et saadant Stykke Kl. 4, vil Teatret ikke kunne gøres i Stand til, og Teatrets Kræfter ikke kunne overkomme Aftenforestillingen. Derfor har man, som det ses i Betænkningen fra Kommissionen, ønsket, at det kongelige Teater skulde have Raaderum saa vidt, at det kunde begynde sin Eftermiddagsforestilling Kl. 3. Jeg tror, det vilde være meget ønskeligt, og Kommissionen har, som man vil se, selv sat Sagen i Bevægelse. Ministeriet, som man har henvendt sig til, synes ikke egentlig at have nogen Betænkkelighed ved selve Sagens Realitet, men frygter for, at der vilde blive Forargelse blandt Kirkegængere, Kirkens Lægmænd. Jeg tror, det er en ugrundet Frygt. Jeg selv forarges ikke, og jeg tror ikke, at andre Kirkegængere ville tage Forargelse deraf. Det Hensyn, som det ses, man ogsaa har taget til Skuespillernes Optagethed i Gudstjenestetiden af Prøver, som gik forud, har vist sig at bero paa en Misforstaaelse, efter hvad der blev oplyst i Kommissionens Betænkning, idet det dels i Teaterreglementet er forbudt at prøve i Gudstjenestetiden før Kl. 12 paa Søn- og Helligdage, og der faktisk heller ikke efter Kl. 12 foretages Prøver om Søndagen. Jeg tror derfor ikke, der er noget reelt Hensyn, som skulde kunne forbyde, at man fik dette lille Tillæg til Helligdagsordningen, hvorved det kongelige Teaters Direktion kunde faa saa meget Raaderum paa Helligdagene, at den kunde give de store værdifulde Stykker, Forfatternes Kærneværker, for det store bredere Publikum, som Teatret søger at drage til sine Eftermiddagsforestillinger, til nedsatte Priser. Jeg vil derfor henstille, om ikke dette Punkt kunde drages med ind under et Tillæg til Helligdagsloven.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil dog ønske, at denne Sag ikke maa blive draget for stærkt frem, thi den ligger jo temmelig langt fra det Forslag, som her behandles.

Wistoft: Jeg vil tillade mig at anbefale det foreliggende Forslags Fremme, skønt et æret Medlem jo før udtalte, at der var fremkommet Modandragender mod dette Forslag, idet der var nogle Fotogra-